

காற்சுட்டை அணியும் பெண்மனி

(சூர குறுநாவல்)

- வொல் நுண்ணலி -

தமிழில்:-

ந. கே. நீதிராஜ

நதி வெளியீர்த்தம், மாந்திரபாளை.

காற்சட்டத் அளியும் பேண்மனி

(என குறுநாவல்)

எழுதியவர் - வாங் நுன்ளி

மொழிபெயர்ச்சியுடு

ஈ. கேரந்திரன்

நதி வெளியிட்டகம்
யாற்பானம்.

[1]

60 வயதான கு செங், ஒரு கலைஞரியம் குழற்றீத், எளிதில் உணர்ச்சி வசப்படக் கூடியவராகவே தனது வாழ்நாள் முழு வதும் வாழ்ந்தார். அவரது மனைவி லீ குழுவான் அவரது குடும்பத்தில் ஒரு காற்சட்டைஅணியும் பெண்மணி, வீட்டின் தலைவராக, அவரது கணவருக்குப் பதிலாக இவரது பெயரே குடும்பப் பட்டியலில் முதன்மை வசித்தது. தங்களுடைய உற்பத்தி அணியில், இக் குடும்பத்துக்குப் பணமும் தாணிய மூம் வழங்குகின்ற முத்திரையும் இவர் பெயரில்தான் இராந் தது. கு செங் வயலில் வேலை செய்து விட்டு வீட்டு திரும்பும் போது அவர் தனது இரவு போசன்த்தை முடித்து விட்டு அரசெனுவிப் பெய்திக்குத்தருகில் அமர்ந்து விடுவார். அவருக்கு செய்தி அறிக்கைகளையும், விவசாயிகளுக்கான விசீடா ஓலி பரப்புக்களையும் கேட்பதில் ஆவல். ஆனால் அவர் பாடல் கீரோ நாட்டிய நாடக நிகழ்ச்சிகளையோ கேட்பதில்லை. தான் கேட்கும் நிழீத்திகள் தனது கணக்கைத் திறப்பதாக ஆக். அறிவை விசாலிப்பதாகவும் கூறுவார். இது தான் அவருடைய அள்ளுடைய வேலை. சமைத்தல், கோழிகளைக் கவனித்தல் போன்ற சிறிய, பெரிய விட்டுப் பணிகள் அனைத்தையும் அவரது மனைவியே செய்து வந்தார்.

சிறிது காலத்துக்கு மூன்பு விவசாயிகளிடையே குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டும் ஆவல் எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஏற்பட்டது. கழுவுதல், துவைத்தல்போன்ற வீட்டுப்பணிகளுக்கு நீரை அருகிலேயே பெறுவதையார் தான் விநும்பமாட்டார்; கு செங்கின் கிராமத்திலுள்ள பல குடும்பங்கள் அத்தகைய குழாய்களைத் தோண்டியிருந்தனர். இத்தகையகிணறு தோண்டுவது பற்றிய அவரது கருத்தைக் கேட்டபோது கு செங் சாதாரணமாகப் பதிலளித்தார், “எனது மனைவி பூட்டன் ஆலோசிக்க வேண்டும்.”

அவரது மனைவியின் பதில், “நான்களும் ஒரு கிணறைத் தோண்டுவோம். மற்றவர்களால் செய்யக் கூடிய எதையும் கட்டுகளால் செய்ய முடியும்.”

வெளியீட்டு எண் - 3.

ஏப்ரல் - 1986.

கு செங் தனது கெயத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து தனது மனவியிமீது தனக்குள்ள ஆழமான வாரப்பாட்டைப் பற்றி புழக் கலைதாச்சினோடாடுவார். எனென்றால் அவரது மனவியிமீது ஒரு தகுதி வாய்ந்த வெண்டுதான். அவரது கால்கள், பாதங்களிலிருப்பாலே. அவரது கூலமயிரைக் கொண்டையாகவே முடித்திருப்பார். தனது கணவனைக் காட்டி ஆம் பத்து வயதுக்குறைந்த அவருக்கு வாக்குவன்மையுள்ள நாக்கும் வர்வகமான காங்கனும் சௌந்தமாயிருந்தன. அவரிலிட்டில் உள்ளும்புறமும்உள்ள அனைத்துவெல்லைகளையும் செய்துவந்தார். ஒவ்வொரு பகலோலம் மாறும் போதும் அதற்கான உதவை கொடுக்க தயாரித்தல், வீட்டுக் கூரைகளைச் செம்மை செய்தல், பன்றிக் குட்டிகளுக்கான கூட்டுள்ளமத்தல் உட்படது அனைத்துக் காரியங்களையும் மின் நுணுக்கமாகச் செய்வார். வருடங்கள் பலவாக தங்கள்வீட்டு எனக்குகளை ஓரு சதமும் விணைக்காமல் கையாளுவதில் அவர் மிகத் திறமை உள்ளவராக இருந்தார். ஆனால் அதேசமயம் தேவையேற்படும் போது எந்த ஒரு மனிதனைக் காட்டிலும் மிகப் பெருந்தன்மையுடன் உதவி செய்வார்.

கிணறு கோண்டுவதற்கு முதல்நாரி. தனது உணவுப்பாத் திரத்தெஞ்சுதுக்கிளைவத்துவிட்டிரு கால்களைக் குறுக்காக மாயித்து அமர்ந்தவன்னாம் தனது சீங்கானைப்பற்றவைத்துப் புகைத்துபடி கு செங்வாகைவியைத் திருப்பினார். முதலில் கவனமாகி நிகழ்ச்சிகளை ரசித்துக் கொண்டிருந்த அவர், திடீரை அதை நிறுத்தினார்.

இதே நிசழ்ச்சியை அவரது மனவியிலிருந்தையில் கோப்பைகளைக் கழுவியவாறே ரசித்துக் கொண்டிருந்தான். நிறுத்தப்பட்ட வாக்குவியை அவர் மின்டும் போட்டு விட்டு மின்டும் வேலையில் ஈடுபட்டவாறே ரசிக்கலானார்.

கு செங் கோபத்தோடு தனதுகங்கானைப்புகைக்கலானார். முன்றுவது தடவையாக தனது சுங்கானில் உள்ள சாம்பலைக் கொட்டிவிட்டு மின்டும்வாகைவியை நிறுத்தினார். குழுவான் ஆத்திரமடைந்தவாராக, தனது மேல் துவாயில் கைக்காது துடைத்தபடியே அறைக்குள் நுழைந்து சத்தமிட்டான். “உண்மையாக எல்லாவற்றுத் தும் ஒரு எல்லைகள்கு நிகழ்த்து

கிணை நீங்கள் கேட்க விரும்பாமல் இருக்கலாம். ஆனால் நாம் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

“எனக்கு தலை வளி ஏற்பட்டுள்ளது நான் கொஞ்சம் நித்திரை செய்ய விரும்புகிறேன்.” கு செங்களைப் பதிலைக்கேட்டதும், ஐயுலானின் ஆத்திராம் எங்கோ பறந்தது. அவள் அவராகுகில் சென்று நெற்றியில் கையைவைத்துப் பார்த்தாள். உண்ணக் கொதிப்பு அதிகமாக இல்லையே? சுகமில்லாமல் இருக்கிறீர்களா?”

அவர் “ம்” என்று முன்னுடையதார்.

“நான் கொஞ்சம் பின்ஸ்குப் தயாரித்து வருகிறேன் நீங்கள் கவனமாக இருப்பதுமில்லை ஒன்றைப்பற்றியும்யோசிப்பதும்இல்லை இதோ பாருங்கள் கூயினமடைந்து வீட்டார்கள்.

கெ நிமிடநோத்தில் இரண்டு கரங்கடி ஜீவியும் போட்டு இனிப்பாக்கியகுப்பை குழுவான் எடுத்து வகைான். கு செங் இரண்டு கோப்பைக்குப் புகுத்தார். குத்தசம் அவர் உடல் முழுவதும் வியர்த்தது. அவர் அப்படியே படுக்கையில் கார்யந் தார். ஆனால் அன்று முழு இரவும் அவருக்கு நித்திரை வர வில்லை. அடிக்கடி அவர் படுக்கை விட்டெடுமும்பி சுங்கானைப் பற்றுவது ஓருவும் பின்பு அதன் சாம்பலை பங்களூடாகக் கொட்டுவதுமாகவும் இருந்தார். அதிகாலிப் பொழுதில், இன்னமும் விஷயத்தை அடக்கமுடியாதவாறு தனது மனவியை எழுப்பினார்.

ஐயுவான். தனது கண்களைக் கச்சியபடியே, “இன்னும் உங்களுக்குச் சுகமாக இல்லையா?” என வினவினாள். “நான் உன்னிடம் ஒரு விஷயமாக பேச விரும்புகிறேன்.”

“தொடருங்கள்.”

கு செங் தனது மனைவியைக் கணடக்கண்ணால் பார்த்த வாறே தனது தலையைக் குளிந்து கொண்டார். தனது சீங்கானில் புகையிலைத் தூளை நிரப்ப முயற்சி செய்தார். ஆனால் மிறிது நேரம் அவராக அதை நிரப்பமுடியவில்லை.

குழுவான் தனது உடைகளை அணிந்து கொண்டு எழும்பி “பேசும் சக்தியை நீங்கள் இழந்து விட்டார்களா?” என்று கேட்டார்.

ஒருவாறு தன்னை ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டு, குசெங் ஊறினர், “நாம் கிணறைத் தோண்டாமல் விடுவோம்.”

“எதற்காக்”

“வானுவியில் சொன்னவற்றை நீ கீட்கவில்லையா?”

“அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்?”

“எனக்குத் தெரிந்த மாதிரியே அவ்விஷயம் உணக்குத் தெரியும்!”

குழுவான் தனது போர்வையை அகற்றிவிட்டுப் படுக்கையை விட்டு எழுந்து “அப்படியென்றால் அந்த விஷயத்தை நீங்களே மனதுக்குள் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.”

குசெங் தனது மகிளவியின் காங்களை இருக்க பற்றிய படியே, “ஆகவும் அலட்டிக்கொள்ளாதே. சரி நான் சொல்லுகிறேன்” என்றார்.

“உடனே சொல்லுங்கள்! எனக்கு வேறு வேலை இருக்கிறது” அவனை அவர் தன்னாருகே இழுக்க ரகசியமாகக் கூறினார். “முன்னாள் நிலப்பிரபுக்கானும் பணக்கார விவகாயிகளும் அவ்வாறு இனித் தரப்படுத்தப்படமாட்டார்கள். 8 வருடம் சிறையில் இருந்த கால் பாய்வானும் கூட அப்படித்தான்.

“எனக்குத் தெரியும்”

“அவர்களுக்கு இப்போது அதிர்ஷ்ட... அலை அடிக்கிறது. முன்னாள் ஏழை விவகாயிகளும், கூவி வேலையாட்களுமான எங்களுடைய தரத்தோடு அவர்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்”

“ஆம்” குழுவான் இதழைக் கடித்தபடியே கூறினான் கு செங் மீண்டும் சுங்காணைப் பற்றியபடியே, “ஆக நாம் கிணறைத் தோண்டாமல் விடுவே ம். ஏனென்றால் அதில் செலவிடும் சக்தி வீணாகப் போகப்போகின்றது.”

“ஏன்?”

“நீ ஒரு ஒற்றைப்புத்தி மனுஷி. நான் வெளிப்பகட யாகவும் பேர்மையாகவும் உன்னிடம் சொல்வின்றேன்; நமது இந்த வீடு நிலப்பிரபு ஜின்கய்க்குச் சொந்தமானது. அவன் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறோன். அவனுடைய மகன் யப்பானிங் ஒரு பெரிய ஒட்டல் முதலாளியாக இருப்பதாகவும், அவன் நமது மாவட்ட அரசுக்கு ஒரு கார், ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டி இன்னும் பல பொருட்களைச் சொடுத்திருப்பதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். விழு ஜின்கய் இறந்து போய் விட்டிருந்தாலும், அவனது மகன்மார், பேரன்மார் இந்த எங்களுடைய வீட்டை மீள் எடுத்துச் சொன்ன முடியும். என்றால் ஒரு நாள் இந்த வீட்டை நாம் இழக்கப் போகின்றோம். நீ பொறுத்திருந்து பார்.”

“நீங்கள் கற்பனை உலகில் சஞ்சரிக்கிறீர்கள்”

“நானு கற்பனை உலகில் சஞ்சரிக்கிறேன். இல்லை! உணக்குத் தெரியாதா நமது அரசின் கொள்கைகள் எப்பொழுதும் மாறிக் கொண்டிருக்கும் என்று? உன்னைப்பற்றி நீ அவ்வளவு உறுதியாக நினைத்துக் கொள்ளாதே.”

குழுவான் தலையைக் குனிந்து கொண்டாள். அதற்கு மேல் அவளால் எதுவும் கூறமுடியவில்லை.

குசெங் தொடர்ந்தார். “நமது குடும்ப விஷயங்களில் இறுதி முடிவு எடுப்பதற்கு எப்பொழுதும் நான் அனுமதித்திருக்கிறேன். இந்த ஒரு தட்டவை மட்டும் எனது பேச்சைக் கேள். அதற்காக நீ எதையும் இழக்கப் போவதில்லை.”

குழுவான் வாய் தெரிந்து, வயிறு குழாய்க்கிரித்தான்.

“சிரிப்பதற்கு இதில் அப்படி என்ன நைக்கலவ
ஏன்று” ஆச்சரிய மடைத்தவாறு குசெங் மணிவியை
கேட்டார்.

குழலான் அவளது கணவனை நோக்கி செல்லமாக
தாது மஷ்டியை உயர்த்தியபோது அவள் தனது
ஷ்டட்டில் இரு பக்கத்தையும் கிழித்துக்கொண்டாள்.
குசெங் அவளுடைய வாயை முடியபடி, “முட்டாள் நன்
மாகக் கொத்தயாதே கவர்களுக்கும் காதுகள் உண்டு
ஈங்களுடைய அண்ணட அயலவரை எழுப்பப் போகின்
ரூபா?” என்று கேட்டார்.

குழலான் அவரை உறுத்துப் பார்த்தாள்; “முட்டாள்
தனமாகப் போசதிர்கள். உங்களுக்கு அறியாயமாக பீண்டு
அப் பத்யாரித்து விணைக்கிவிட்டேன். கூயன் என்றாலும்
ஒருநாள் மேற்கில் உதிக்கும் என்று நான் நம்பவில்லை. அதே
போல கம்புவிட்ட கட்சியும் எங்களை மீண்டும் எங்கள்
பிழைய அவல் நினைக்குத் தண்ணிலும் என்பதையும் நம்ப
வில்லை. பிரத்தினின்கௌப் பற்றி எனவு காஷ்பதை நிறுத்தி
இட்டுப் படுக்கைக்குப் போக்கன்.”

குழலான் மீண்டும் கண்விழித்து போது பட்டப்பகலாகி
விட்டது. தனது எதிர் அறையைப் பார்த்து “எனின்குவாய்
ந் எழும்பமாட்டாயா? குரியன் உவது முதுவில்
அடிக்கிறது” என்று சத்தமிட்டான்.

திருமணமாகாத அவளது முத்த மகன் தனது கட்டடப்
பொத்தான்களை சரிசெய்தவாறுமே “என்னையாகப்பிடிப்பார்கள்
அம்மா?” என்று கேட்டபடி வந்தான்.

அவள் அவளிடம் சிறிது பணத்தைக் கொடுத்தாள்.
“போய் கொஞ்சம் பட்டாஸ் காங்கிவா?”

“என்ன விசேஷம் குழலான்? நாங்கள் வீடு ஏதும்
ஷ்டட்டில்கின்றோ?” குசெங் விரும்புவார்.

“நான் அவர்களுடைய காதுகளில் இந்தச் சத்தம்
கேடக வேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன்” உறுமினான்
குழலான்.

ஒரு வீடு கட்டத்துவங்கும் போது பட்டாஸ்களை
வெடிப்பது விவசாயிகளின் வழக்கம். ஆனால் கிணறு
நோண்டுவதத்துக்கும் பட்டாஸ் வெடிக்கின்ற காரியத்தை
இன்னும் ஒருவரும் செய்யவில்லை. ஆனால் குழலான் விடாப்
பிடியாக இருந்தாள்; வெடிக் கோர்வையை ஒரு தயில்
கட்டி அதை நீட்டி பிதித்த வண்ணம் வீட்டு முற்றத்தில்
நிற்குமாறு தனது மகளிடம் அவள் கூறினான். பின்பு
தனது கணவனை அதற்கு நெருப்பு பற்றவைக்குமாறு
தனது கணவனை அதற்கு நெருப்புக் கூறினான். குசெங் பாவம் அவர் பலதடவை நெருப்புக்
குசியைப் பற்றவைத்தும் அது வெடிக்கவில்லை. குழலான்
நெருப்புப் பெட்டியைப் பறித்து பட்டாஸைத் தானே
பற்றவைத்தாள். அந்தச்சத்தம் அவர்களது முற்றத்துக்கு
பெரியதொரு கட்டத்தைக் கவர்ந்திமுத்தது. சிறுவர்கள்
அங்கும் இங்கும் ஓடி எரியாத பட்டாஸ்களைப் பொறுத்
கினார்கள். கடதாசித் துண்டுகள் புகை மண்டலத்துடைகள்
பற்றத் காட்சி ஒரு கண் கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

“தடியை உயர்த்திப் பிடி சின்ஹிவாய்” குழலான்
கத்தினான்.

இந்த நிகழ்ச்சியின் ரகிகர் கூட்டம் திங்களுக்குள்
ளேயே முனுமுனுத்துக் கொண்டது. “என் இந்தச்
சிக்கனமான பெண்மணி, ஒரு பிரயோசனமும் இல்லாத
காரியத்தில் இவ்வாறு பணத்தைச் செலவிடுகிறேன்.”
கடைசிப் பட்டாஸ் வெடித்து முடிந்த பின்பு குழலான்
குசெங்கிடம் ஒரு மண் அண்ணியைக் (SPADE) கொடுத்து
சத்தமான குரலில் “சின்ஹிவாயின் அப்பாவே மண்அள்ளத்
துவங்குங்கள்!” என்று கூறினான்.

எப்படியோ, எதற்காக என்று தெரியாத நினையில்
குசெங் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு மண் அள்ளத் துவங்கினான்.

[2]

கிணறு 20 அடிஆழம் தோண்டப்பட்ட பிறகு பாறைகள் தட்டுப்பட்டன. அதுவரை நீர் ஊற்று வெளிவராததால், சூ செங் அந்தக் குழியை மூடிவிட விரும்பினார். ஆனால் குழலான் எதையும் கேட்கத் தயாராக இல்லை. தனது அண்டை அயவைர்கள் கிணறு தோண்டிய அதே வரிசையில் இந்தக் கிணறும் தோண்டப்படுவதால் விரைவிலோ அல்லது சிறிது கழித்தோ தண்ணீர் ஊற்று வெளிவரும் என்று கூறினார். பெரும்பாலும் அந்தக்கற்பாறைக்கு அடியில் தண்ணீர் இருக்கக்கூடும், அவள் ஒரு கல் உடைக்கும் தொழிலாளியை அழைத்து அந்தக்கல்லை வெடிவதை உடைக்கச் சொன்னார்.

வெடிமாந்துகள் கல்லை உடைக்கத் தயாராக்கப்பட்ட வேலையில், ஒவ்வொரு பெருக்கியில், சில முக்கியமான விஷயங்கள் பற்றிப் பேசுவதற்காக குழலானை அவர்களது உற்பத்தி அவைக் காசாளரை வந்துசந்திக்குமாறுக்கற்பட்டது. டைன் மைற் வெடிச் சிறைகளால் தனது யன்னல் கண்ணாடிகள் பாதிக்கப்படாமல்இருக்க அக்கண்ணடிகளுக்கு வெளியேகாலி தத்தை ஓட்டிக்கொண்டிருந்த குழலான் தனது கணவனிடம் “நீங்கள் போய் அதுள்ளாவிஷயம் என்று கேட்டுவாருங்கள்” என்றுக்கிணறுவதைக்கொண்டு சொறிந்துகொண்டவராக சூ செங், “ஆனால் உன்னையல்லவோ அவர்கள் பார்க்கவிரும்புகின்றார்கள்.” என்று இடைமறித்தார்.

“என்ன கஷ்டம், உங்களால் ஒரு செய்தியையும் கேட்டு வர மூடியாதா?”

சிறிது நேரம் கழித்து வீடு திரும்பிய சூ செங் தனது மனைவியை உள்ளதைக்குள் இழுத்துச் சென்று, “கின் ஹிவாயின் அம்மா அந்த லீயூ..... லீயூ..... ஜின்காய் திரும்பி வந்து விட்டான்!” அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்த பதற்றத்தில் அவரால் ஒரு வார்த்தையும் பேசக்கூடமுடியவில்லை.

அதிர்ச்சி அடைந்த குழலான் மொதுவாக கதவில்சாய்ந்து தொண்டால்

“அவர் மாவட்ட விருந்தினர் விழுதியில் தங்கிஇருக்கிறார்களது பழைய வீட்டிட பார்க்க நாணைக்கு வருவதாக அவன் சொன்னார். அவன் மனதில் என்ன யோசனை இருக்கின்றது என்பதை உண்ணால் ஊகிக்க முடிகின்றதா?”

குழலான் வாய்டைத்துப் போன்று,

“நாம் என்ன செய்வது! மாவட்டத் தலைநகரிலிருந்து யாரோ வந்திருக்கிறார்கள்? அவர் ஒரு முக்கிய அதிகாரியாரோ வந்திருமலித்தார். அதே போல்தான் பேசுவும் போலத் தொற்றுமலித்தார். அதே போல்தான் பேசுவும் செய்தார்: தற்போது அவர் கண்கீடு அலுவலகத்தில் கட்டி செயலாளரிடம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் இங்கு ஒரு நிமிடத்தில் வருவதாக கூறினார்” சூ செங் இவ்வாறு குழலானிடம் கூறினார்.

“இங்கு எதற்காக வருகிறார்?” குழலானின் கேள்வி.

“எங்கள் வீட்டைப் பார்ப்பதற்கு! அவர்கள் விழு ஜின்கய்க்கு இங்கு விருந்தளிக்கப் போகின்றார்கள். அங்கு அலுவலகத்துக்கு வெளியே ஒரு ட்ரக் நிற்கின்றது: அது கைநாற்காலிகளையும் படுக்கை வரிப்புக்களையும் மரக்கட்டில் களையும் கொண்டிருக்கின்றது. விழு ஜின்யேய் முன்புதன்வசம் வைத்திருந்த தளபாடங்களைக் காட்டிலும், சிறப்பாக இருக்கின்றது.

குழலான் சிறிது நேரம் சிற்றித்துவிட்டு “நீங்கள் பயப் படுகின்றீர்களா?” என்று கேட்டாள்.

“விழு ஜின்கய்யைப் பற்றியா நான் பயப்படுகின்றேன்: ஆஹா? நிலச்சீர்திருத்த காலத்தில் அவனேடு நியாய அநியாயங்களைப் பற்றி விவாதிக்கும் போதே நான் பயப்படவில்லை. இப்பொழுதான் பயப்படுகின்றேன்? நான் பயப்படுவது என்ன வென்றால், அவனுக்கு எதிரான எங்களுடைய தற்போதைய வென்றால், அவனுக்கு எதிரான எங்களுடைய தற்போதைய போராட்டத்தில் எங்களுக்கு எதுவித ஆதரவும் இருக்காது என்றுதான் பயப்படுகின்றேன் அந்தஅதிகாரி ஏதோ விழு ஒரு பேரரசன் போலவும் என்ன ஒரு கிராமத்து ஏழைப் பூசனிக் காம் போலவும் சொன்னால்”

“அந்த அருவருக்கத்தக் காட்சியைப் பற்றி என்னிடம் கூறுதீர்கள். எல்லாவற்றையும் என்னிடம் விட்டு விடுங்கள். நீங்கள் போய் கல்லுடைக்கும் தொழிலாளியிடம் வெடியை வைக்கச் சொல்லுங்கள்.”

கு சேங் சிறிது தயங்கியபோது, குழுவான் இடைமறித் தான் இது எங்களுடைய வீடு, இது எங்களுடைய முற்றம் அதில் நாங்கள் விழும்பும் எதையும் செய்யமுடியும் நாங்கள் ஏன் பயமிடப் வேண்டும்? ”

கண்ணுடி. யன்னல்கள் ஊடாகப் பார்த்த பொழுது, முற்றத்துக்குள் ஆட்கள் வருவதை கு செங் பார்த்தார். அவர் தனது மனைவியின் சட்டைக்கைகளை நகர்த்தியவாறே அவளிடம் முன்னுமினுத்தார். “இதோ அவர்கள் வருகின் ரூர்கள். முன்பு வந்பவர்தான் நான் குறிப்பிட்ட அந்த அதிகாரி,”

குழுவான், தன் கண்பார்வையுள் நர்த்தனமாகக் கொண்டிருந்த அவளது கூந்தல் கருள் குழல்களை அகற்றிய வாறு அறைக்கு வெளியேதெரியமாக வந்து முன் கூத்தில் ஒருக்களித்துச் சாய்ந்தவாறு தனது விழுந்தினர்களை கண்களால் ஆராய்ந்தாள்.

முன்னணியில் இருந்தவர் மாவட்ட அரசின் நிர்வாக அலுவலகப் பணிப்பாளர் சன். அவர் முற்றத்துக்கு உள்ளே நுழைந்த உடனேயே ஒரு இலகுவில் திருப்பியைட்டாத பரி சோதனையாளர் போல, “எவ்வளவு அழுக்கான இடம்? தற்போது ஒரு கிணற்றைத் தோண்டுவதற்கான அவசியம் என்ன? இது ஒரு தன்மையையும்தராது! அவர்மிக்கவனமாக கிணற்றுக்கு அருகே சென்று அதன் உள்ளே பார்த்தார். பின்பு கிராமத்தில் முதிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி செயலாளரை நோக்கி “இந்தக் கிணற்று வேண்டிய நாளை முடித்து விடுவார்களா?” என்றார்

“இல்லை, அந்த வேளை முடிய குறைந்தது 4 நாட்கள் பிடிக்கும்” முதிய செயலாளர் பதிலளித்தார்.

கன் சிறிது நோம் சிந்தித்து விட்டு ஒரு தீர்க்கமான முடிவுக்கு வந்தாற் போல, “அப்படியானால் இந்தக்குழியை முடிங்கள் இத்தகைய ஒரு அச்ததமான இடம் எங்க முடிங்கள் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் விருந்தாளிக்குக் காட்டப்படக் குடைய மதிப்புக்குநிய விருந்தாளிக்குக் காட்டப்படக் கூடிய இடம் அல்ல, வேறு நாடுகளில் உள்ள எந்த மனி தரும் இப்படி ஒரு புராதன முறைப்படி கிணறு தோண்ட மாட்டார்கள். எங்கள் விருந்தினர் இதைப் பார்த்தான் இது சேர மக்களுக்கே ஒரு பெருத்த அவமானம்.”

“அவர்கள் ஏற்கனவே பெருமளவிலான வேலைகளை முடித்து விட்டார்கள்” கிராம கம்யூனிஸ்ட் கட்சி செயலாளரின் பதில்.

இருப்பினும் சன் மிகவும் வற்புறுத்தினார், “குழியை முடிங்கன்; ஒரு பகுதிக்கான பாரபட்ச நலன்களைக் காட்டி மூழுமக்களின் நன்மை முதலிடம் பெறுகின்றது. தற்போது நாம் விட்டைப் பார்ப்போம்.” அவர் அவ்வாறு விட்டுக்குள் நுழைய முயற்ற போது அவரது வழியைத் தடை செய்யும் ஒரு ஆவேசமுற்ற பெண்மணியை அவதானித்தார். அந்தப் பெண் கதவின் இரண்டு நிலைகளிலும் தனது இரு கைகளையும் நீட்டிய வண்ணம் தடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளது கூர்மையான கண்கள் மூலம் அந்த அதிகாரியை அவள் உறுத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அதிகாரி சன் அசந்து போனார். கிராமச் கட்சி செயலாளர் அவர்கள் இருவரையும் ஒருவருக் கொருவர் அறி முகம் செய்து வைத்தார். இந்த சிறிய சம்பிரதாய தீழ்ச்சி முடிவுற்ற பின்னர் அதிகாரி சன் ஒரு புன்முது வலை உதிர்த்தார். “ஆக நீர்த்தான தோழியர் வி குழுவான் உம்மைப் பற்றி நான் மிகவும் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன்.” என்று கூறியவாறு குழுவானிடம் கை குலுக்க தனது சரத்தை நீட்டினார்:

இருத்த போதும், ஆழலான் அதைப் பொருட் படுத் தாததோடு அவ்வீட்டை விட்டு நகரவும் மறுத்தார். அயகுடைய முகம் அப்பொழுதும் உணர்ச்சியற்றதாகவும் நிதானமாகவும் இருந்தது. “நீங்கள் யாரைப் பார்க்க விரும்புகிறீர்கள்! இந்த வீட்டுக்கு ஒரு சொந்தக் காரர் இருக்கின்றார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா?”

அதிகாரி சன் வாயைப் பின்து கொண்டிருந்த அதே வேளை கு செங் தனது மனைவியின் கரங்களைப் பின்பக்கமாக இழுத்தார். அவரது கையைத் தள்ளிவிட்ட குழலான் அதிகாரி சன்னை நேரடியாக உற்று நேரக்கி, அவள் அவரிடம் இவ்வாறு கேட்டாள். “இந்த வீட்டுக்கு ஒரு உரிமையாளர் இருக்கிறு என்பது உமக்குத் தெரிந்திருந்தால் நீங்கள் முதலில் உங்களை அறிமுகப் படுத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இன்னெஞ்சுவருடைய சொந்த வீட்டில் அவர் கழுடைய சொந்த விஷயத்தில் தலையிடுகின்ற ஒரு அத்து மீறால் காரரை நான் ஒருக்காலும் பார்த்தில்லை. நான் உம்மிடம் கேட்கின்றேன் யார் வீட்டின் உரிமையாளர்?”

அதிகாரி சன்னின் முகம் சிவந்தது. அவரது இரத்தம் கொதித்தது. பின்பு அவர் தான் ஒரு முக்கிய அதிகாரி என்பதையும் ஒரு அறிவற்ற கிராமத்துப் பெண்மனியுடன் நியாயம் கதைப்பது தனது பதவிக்கு அருகதையானதல்ல என்பதை நினைஷ்கர்ந்தார்.

“அதிகாரி சன் கடமைதியாக இங்கு வந்துள்ளார் ஆழலான். நீ இதை விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.” கிரா மக் கட்சிச் செயலாளர் ஞாபகப்படுத்தினார்.

“நான் ஒரு வெளிப்படையான ஆஜ். வேலைகளைப் பொறுத்தவரை நிலச் சீர்திருத்த காலத்திலிருந்து எங்கள் தலைவர்களோடு நான் எப்பொழுதும் ஒத்துழைத்து வந்துள்ளேன். அந்த நாட்களில் லீழுவின் குடும்பத்தைப் (ஆழலான் குடும்பம்) பற்றி அறிந்துகொள்வது அவசியம் என்று கருதாத எவரும் எனது வீட்டுக்குள் ஒருபோதும் வரத்தேவையில்லை, நான் ஒருபோதும் எனது வீட்டில் காவுஸ்நர்ய்களை

எவத்திருந்ததில்லை. விழு ஜின்கய் எங்கள் வீட்டுக்கு முன்பு போலவே எப்போதும் விழயம் செய்யலாம். ஆனால் அவனை, அவனது அடக்கமான பணியான் என்ற முறையில் வரவேற்க மாட்டேன். நான் யாரையும் சமமாகவே உபசரிக்கிறேன்: அவரிகள் அதிகாரிகளாக இருக்கட்டும் அல்லது வேறு எவராக இருக்கட்டும்: சில நாட்களுக்கு முன்பு மாவட்ட கட்சி செயலாளர் ஸாங் வந்தபோது எனது வீட்டுக்குள் அவர் ஜுழைந்த உடனே எனது முற்றத்தைக் கூட்டினார். ஆனால் பணிப்பாளர் சன் இந்த இடம் அமுக்கான இடமாகக் கருதுகின்றார். இது ஒரு திருமணமாகாதவரின் வீட்டல்ல. கோழி எச்சங்களாலும் உடைந்த ஒடுக்கள் செங்கற்களாலும் அகத்த மாக எப்படி எனது வீடு இல்லாமலிருக்கமுடியும்? எங்கள் ஜின்றறை தாங்கள் நிரப்பவேண்டுமா? அதுவும் விழு ஜின்கய்க்காக? எனது வீடு உங்களுக்கு அவமானமாகப்பட்டால், மாவட்ட தலைநகரில் உள்ள வெளிநாட்டுப் பயணி விடுகளுக்கு அவரை அழைத்துச் செல்லுங்கள். அங்கு நீங்கள் உங்களுடைய மதிப்புக்குரிய விருந்தாலியை உபசரிக்க வீட்டின் தலைவியாக அவர் என்னைக் கருதவேண்டும் அவ்வளவே அவ்வளவுதான்” குயிலான் கர்ஜித்து ஜுயந்தாள்.

கட்சிச் செயலாளர் அமைதியாகச் சேட்டுக் கொண்டிருந்தார். கு செங் உள் அறை ஒன்றுக்குள் மறைந்து கொண்டார்.

அதிகாரி சன் கோபமுற்றபோதும் அவர் தலைங்கட்டுப் படுத்திக் கொண்டார். “கோழியர் ஆழலான். உங்கள் உணர்ச்சியை நான் பாராட்டுகின்றேன். ஆனால் நீங்கள் உங்களுடைய பழையவிவசாய மனப்பாள்மையைத் தொடர்ந்துக் கீடித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. திரு விழு ஜின்கய் தற்போது ஒரு தேசபக்த வெளிநாட்டு ஜீனர். எங்கள் நாட்டை நவீனமயப் படுத்துவதற்காக...

குழுவான் இடைமறித்தார்: “என்னைக் காட்டிலும் உடலூக்கு நாட்டு விஷயங்கள் பற்றித் தெரியும். நான் சரியாக என்னசெய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றிக்கூறுகிறீர்கள்.”

திருக்கில் வந்த தளபாடங்களை பொதுமக்கள் இறக்கி முற்றுத்துக்குக் கொண்டுவந்த போது அங்கு பெருத்த சப்த மாக இருந்தது, அதிகாரி சன் அந்தப்படுக்கைகள், நாற்காலி களைக் காட்டி, “இந்த தளபாடங்களை உனது அறைகளில் போட்டு விழுவுக்கு, எங்கள் சோஷலிலக் கிராமங்களில் வாழ்க்கை வெவ்வளவு நன்றாக இருக்கிறது என்று காட்ட வேண்டும்” என்றார்.

குழுவான் அந்த ஆடம்பர வீட்டுத் தளபாடங்களை ஆராய்த்தாள்

“நல்லது இவற்றை நீங்கள் விதைப்புகிறீர்களா?” சன் கேட்டார்.

களிளப் புன்சிரிப்போடு குழுவான் கேட்டாள், “அப்படி யென்றால் இனிமேல் இவை அனைத்தும் எனக்குச் சொந்தம் என்று சொல்கின்றீர்களா? நல்லது; எனதுமகன்சின் ஹிவாயின் திருமணத்துக்கு இவற்றை வைத்துச் சொல்வேன்.”

“இல்லை! இல்லை!” சன் தனது தலையைப் பலமாக ஆட்டினார் குழுவான் சிரித்தாள், பின்பு மீண்டும் அவள் நாடை விழுந்தது “பின் எதற்காக இல்லை இங்குகொண்டு வந்திருக்கன். கண்காட்சி நடத்தவா? இவை எனக்குப் பயன்படாது. கையை வீசியாடி அவள் கட்டளைப்பட்டாள்! இந்தத் தளபாடங்களை வெளியே எடுத்துச் செல்லுகின்கள்! எனக்கு இவை தேவை இல்லை. எனது முற்றம் அழுக்காக எனக்கு இவை தேவை இல்லை. எனது முற்றம் அழுக்காக எனக்கு இவை தேவை இல்லை. எனது வீடு ஒரு கண்ணுடிக்கண்காட்சி அல்ல” இருக்கின்றது; எனது வீடு ஒரு கண்ணுடிக்கண்காட்சி அல்ல”

“குழுவான்!” கட்சி செயலாளர் கத்தினார். அந்த குரவில் கடுமை தோனித்தது.

அதிகாரி சன் தனது காலால் ஆத்திரத்தில் பூமியில் பிரதித்தார்.

“சாமான்களை அப்படியே வீடுங்கள் உடனடியாக கிணறு மூடப்பட்டாக வேண்டும்.”

“உடனடியாக! எனது வீட்டிற்குள்ளே என்னை ஏறி மிதிக்கப் போகிறீர்களா?” குழுவான் உடனடியாகக் கிணற்று ஓரத்துக்கு ஓடினாள். கிணற்றுக்குள் இருந்த கல் உடைக்கும் தொழிலாளியிடம் “உடனே திரியை பற்றவை” என்று சுத்தமிட்டாள்.

உள்ளுக்கிருந்து “ஒக்கே” என்ற குரல் ஒலித்தது. பார்வையாளர்கள் அனைவரும் பிரமித்தனர்.

குசெங் வெளியில் வந்து தனது மனையிடம் தயவாய்வேண்டினார். “இவ்வளவு பிடிவாதுமாக இருக்காதே அவர்கள் தங்கள் விருப்பப்படி நடக்க விடு.”

குழுவான் அவரைத் தள்ளிவிட்டு, “நீங்கள் முன்பு போல் இப்போது ஊக்கமாக இல்லை. கிணற்றுத்தை விட்டு அப்பால் செல்லுங்கள்” என்று கூறினாள். பின்பு அவள் பன்றிக் கொட்டில் மதிலைத் தாண்டி நின்று கொண்டு உரத்த குரவில். “நாங்கள் இப்போது திரியைப் பற்றவைக்கப் போகின்றோம். அயலவர்களே உங்கள் யன்னால் களைத் திறந்து விடுகள். அப்போதுதான் வெடிச்சிதறல் காலி அவற்றின் கண்ணுடிகள் உடையாது”.

“திரியைப் பற்றவை” அவளது குரல் வயல் வெளி முழுவதும் எதிரொலித்தது.

சன் வின் முகம் கோபாவேசத்தால் சிவந்தது. “தளபாடங்களை எடுப்பார், கெதியாக” அவருடன் வந்த ஆட்களிடம் அவர் கந்தினார்.

உள் மனதுக்குள் மதிழ்ந்த கட்சி செயலாளர் அவ்யிடத்தை விட்டு அகன்றார்.

ஒரு அடக்கமான “பூம்” சுத்தம் கேட்டது. நிலம் அதிர்ந்தது. கிணற்றுத்தையில் பாறைகள் சிதறி வெளியேறின் குழுவான் ஒரு மரத்தடியில் நின்று கொண்டிருந்தாள். அவள் முத்தில் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்தோடியது.

[3]

இவையெல்லாம் நடப்பதற்கு நின்ட காலத்துக்குமுன்பு ஒரு நாள் கடும்பணி பெய்து கொண்டிருந்தது.

மாலைக் கால்களின்போது, ஒரு குதிரை வண்டி வீதியில் சென்று கொண்டிருந்தது. இனாலுள்ளுதன் சாரதி, கிழிந்த ஆடை அளிந்தவனுக், தனது கையில் சாட்டையுடன் மூன் ஆசனத்தில் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

அந்தக் குதிரை வண்டி திடீரே ஏற்ற நின்றது. அதன் சாரதி குதித்து இறங்கி, வீதியின் நடுவிலே டனியால் ஏற்றப் பட்டிருந்த உதோ ஒன்றை தனது சாட்டையின் பிடியால் தோண்டினான். பின்பு அவன் அப்படியே குந்தி இருந்து கொண்டு பணியைத் தனது கையால் அகற்றியபோது ஒரு திரிய பிசிஸக்காரப் பெண்ணை, பனியால் இறுகிய ரிலைபில் ஈடுகளில் ஒரு வெற்றுக் கூடையோடு ஈண்டான்.

குதிரை வண்டியின் உள்ளிருந்து ஒரு குரல் அதட்டியது “வண்டியை நகர்த்து கெதியாக!”

அந்தச்சாரதி அந்தச்சிறுமியைத்தனது கைகளில் தூக்கிய படி வண்டிக்கு அருகில் வந்து மிகுந்த மரியாதையுடன் ‘ஜயா...’ என்றார்கள்.

வண்டியின் கண்ணுடி யன்னல் ஸ்கிறீன் சிறிது நகர்ந்தது அதனுள்ளிருந்து விழுஜின்கய் “அவளைக் கிழே போடு” என்று கத்தினான்.

“தயவு செய்து இவளைக் காப்பாற்றுங்கள் ஜயா! அவள் உயிரோடு வாழ்வாள் ஜயா!” அந்த சாரதி இளைஞர்களுள்ளினான்.

“அவள் செத்தால் உன்னால் அவருக்கு ஒரு சுவப்பெட்டி வாங்க முடியுமா?”

கண்ணில் நீர் நிறைந்தவனுக் அந்த இளைஞர் மின்னும் கெஞ்சினான்.

விழு எசினூன் “வசந்த காலத் திருவிழாவுக்கு முன்பு எவ்வளவு அதிஷ்டமில்லாத சம்பவம் நடக்கின்றது அவளைத் தூக்கி ஏறி.”

பற்களைக்கடித்தபடியே அந்த இளைஞர் அந்தச்சிறுமியை வீதியோரமாகத் திரும்பவும் கிடத்திவிட்டு தனது பஞ்ச வைத்துத் தொத்த மேலாடையால் அவளைக் கவனமிக்க மட்டுள்ளன். வண்டியில் ஏறி சாட்டையை வீசினான். பனி படிந்த நிலத்தில் வண்டி வேகமாக ஓடியது. அவர்கள் கிராமத்தைச் சென்றைடையும் போது இருள்கவிந்து விட்டது. குதிரையை ஒரு மரத்தில்கட்டிவிட்டு, தான் அந்தச்சிறுமியை விட்டுவிட்டு வந்த இடத்திற்கு விரைந்தான். பின்பு அவளைத் தூக்கிக் கொண்டு தனது. குடிசைக்கு ஓடினான்.. அங்கு நெருப்பு இல்லாததால், அவளை, உங்களுமாய் வைத்திக்கூ அன்று இரவு மூழுவதும் தனது கரங்களிலேயே வைத்திருந்தான். காலை விடிந்தபோது அந்தச் சிறுமி கண்களைத் திறந்தாள்.

உற்சாகத்தோடு அந்த இளைஞர் தனது எஜமானிடம் ஓடினான். “அவள் உயிரோடு இருக்கிறோள்! உயிரோடு இருக்கிறோள்” அவன் சத்தினான். அவன் கண்கள் மகிழ்ச்சியால் பனித்தன, அவளை வைத்துக் கொள்ளுவதற்கு அவன் விழு விடம் மன்றாடினான். அதற்குப் பிரதியுபகாரமாகத் தான் ஒரு வஞ்சல் எந்தச் சம்பளமும் இன்றி வேலை செய்வதாகக் கூறிக் கொஞ்சினான்.

கட்டையான் உயரமும் மெனிந்த தோற்றமும் உடைய இந்தச் சிறுமிதான் குழலான் - அதுதான் அந்தச் சிறுமியின் பெயர் - அவன் ஒவ்வொருநாளும் கடுமையாக உழைக்க வேண்டியிருந்தது. கோதுமை அரைத்தல், மாவாக்குதல் துணிதுவைத்தல், மரக்கறிக்கொச் சுத்தம் செய்தல் போன்ற வேலைகளை விழுவின் ஆளுமையின் கீழ் செய்தான். அவனது நாய் கட்ட அவளைப் பயங்கரமாகக் குலைத்து வெடுப்பியது, அவன் தனது வேலைகள் அனைத்தையும் செய்தாள். அவன் அந்தச் சிறு குடிலுக்குத் திரும்பும் போதுதான் மகிழ்ச்சி

யாக இருந்தாள். அந்த இளம் சாரதி குசெங் அவனுக்கு ஒரு முத்த சுகோதரன் போல இருந்தாள். விதி அவர்கள் இருவரையும் ஒருங்கு சேர்த்தது.

“ஓமு வருடங்கள் கழித்து... குழலான் வளர்ந்துவிட்டான். ஒருநாள் குசெங்கிடம் அவள் கேட்டாள். குசெங் அண்ணு? உங்களுக்கு 30 வயதாகிவிட்டது. நீங்கள் கல்யாணம் முடித்துக் கொண்டால் என்ன?”

“ஒருவரும் என்னைப் போல ஒரு ஏழைக் கல்க்காரனை ஒரு காலமும் மனந்து கொள்ள மாட்டார்கள்?” குசெங் நேர்மையான பதிலளித்தான்.

“என்னை நீங்கள் விடும்புகின்றீர்களா?”

குசெங் அதிர்ச்சிக்குள்ளானான்.

“என்னை வெறுக்காவிட்டால் என்னை மனந்து கொள்ளுங்கள்.”

“இல்லை! இல்லை! குசெங் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தான்.

அவள் முகமலர்ச்சியோடு தொடர்ந்தாள், “குசெங் அண்ணு என்னை மனந்து கொள்ளுங்கள். நாம் இந்த இடத்தை விட்டுப் போய் எங்களுக்குச் சொந்த வீடு கட்டிக் கொள்வோம். எனது முழு வாழ்க்கையையும் உங்களுக்கு அர்ப்பணிக்கிறேன்.”

அவனுடைய பேச்சை அவன் நிறுத்தினான்? அவனது இதயம் வேகமாக இயங்கியது. “இதற்கு மேல் ஒன்றும் கதையாதே. எஜ்மான் இதைக் கேட்டுவிடுவான்.”

ஒரு பெருமுச்சோடு குசெங் அவ்விடத்தை விட்டு ஆகண்றான்.

ஒருநாள் வியு “குசெங் நீ குழலானை மனந்து கொள்ளப் போதின்றுயா?” என்று கேட்டான்.

“இல்லை...இல்லை...” குசெங்கின் பதில் வியு சிரித்தாள்.

ஒரு நாள் மாலை, குசெங் ஒரு வேலீயாகத் திடும்பி வந்த போது, குழலான் குடிசையில் அழுது கொண்டிருப்பதைக் கேட்டான். அவன் உள்ளே சென்று பார்த்தபோது ஒருமொட்டைக்கிழவள் அவளை இழுத்துக்கொண்டிருந்தாள். குழலான் கதவு நிலை ஒன்றை இறுப்பதற்கிடையிட்டான். குசெங்கை கண்டதும் அவன்தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு அவனதுகரங்களிடையாய்ந்தான். அவன் அழுதவன்னைம் குசெங் அண்ணு என்னைக் காப்பாற்று” என்று கதறினான்.

* குசெங் அவனைப் பற்றிய வண்ணம் வியுவை நேராக நற்று நோக்கினான்.

புகைச்சுக்காளை இழுத்தவாறு வியு சொன்னான். நீ நஷ்ட நேரத்தில் வந்திருக்கிறோய். உனது தங்கைக்கு நல்லாழ்த்துக்கூறு அவன் விரைவில் ஒரு நல்ல குடும்பத்தில் திருமணம் செய்துகொண்டு மகிழ்ச்சியாக வாழப்போகிறோன். இவர்கள் இருவராளர் வை

“இவன் என்னை விற்றுவிட்டான்” குழலான் அழுதான் இது வானத்திலிருந்து விழுந்த ஒரு இடபோல இருந்தது “ஓயா...நீங்கள்...” குசெங்கால் பேச்முடியவில்லை.

வியு தெர்ந்து தலையைக் குனிந்தவாறு புகைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்த மொட்டை மனிதன் சந்தேகக் கண்ணேடு குசெங் கைப் பார்த்து விட்டு “இவன் யார்” என்று குழலானிடம் கேட்டான்.

“அது அவனுடைய அண்ணன்” வியு பதிலளித்தான். குழலான் ஒன்றும் பேசாமல் அவனது உதட்டைக் கடித்தாள்.

வை குழலானின் நாடியைப் பிடித்து, “நீ அவனை ஆடும்பாய் இருக்கின்றுயா? பதில் சொல்” என்று வெருட்டினான்.

குழுவான் அவன்து கையைத்தட்டி விட்டு உரத்த குரவில் “ஆம் அவருடன். நான் கடந்த எழுவருடமாகக் குடும்பமாக இருக்கிறேன் நீண்ட காலத்துக்கு முன்பே நான் அவருக்குச் சொந்தமானவள்” என்று சுத்தமிட்டான்.

விழு ஜின்கை அதிஸ்த்தி அடைந்தான்.

கு செங் அவமானத்தால் வாய் தடுமாறினான் “நீ...நீ”

குழுவான் கு செங்கின் கைகளுக்குள் புகுந்து கொண்டு அவனை அரவணைத்தவாறு தேம்பி தேம்பி அழுவானான் கு செங்கும் தேம்பி அழுவானான்.

திருவாளர் வை அலட்சியமாகச் சிரித்தார். “திரு விழு அவர்களே! நீங்கள் இந்தப்பராத்தையை என்மீது கட்டிவிடுவே தோடு, அனஞ்சு இவ்வளவு பெரிய விலையா கேட்டிறீர்கள்? என்றுகூறிவிட்டு தனதுசட்டைப்பையில் இருந்ததையிற்பனை ஒப்பந்தத்தை எடுத்து துண்டு துண்டாகக் கிழித்துவிட்டு அவ்விடத்தை விட்டு நகர ஆரம்பித்தார்.

விழு அவரைத் தடுத்து நிறுத்த முற்பட்டான் ஆனால் அந்த மொட்டை மனிதன் திரும்பிப் பார்க்காமலே நடந்தான். ஆத்திரத்தில் முகம் சிவக்க விழு குயிலானை அவன் தலைமயிரைப் பிதித்து இழுத்து தன்விடம் இருந்த அந்தச் சுரான் குழாயால் அவன் நெற்றியில் அடித்தார்.

முற்றத்தில் இருந்து புகை மண்டலம் அகன்றுவிட்டது. நினையாப் பிரகாரமாக விழு ஜின்கய்யின் குழாய் தனது நெற்றியில் ஏற்படுத்திய தழும்பை அவனது கை தடவியது. அது இன்னும் வலிக்குமாப் போல இருந்தது. விழு அவஞ்சுக்குச் செய்த தீங்கை எல்லாம் மறந் திருக்கலாம்] ஆனால் குழுவான்.

அவனுடைய வாசல் கதவுக்கு மேலிருந்த ஒரு வளைவைப் பார்த்தாள். தனது வாழ்க்கையின் பெரும்

பகுதியை அவன் இந்த வீட்டில்தான் செலவிட்டிருந்தாள் - சிலகாலம் பணிப்பெண்ணாலும் சிலகாலம் குடும்பத் தலைவரியாகவும், அவன் மிகுந்த ஏழ்மையில் உழன்றிருக்கிறான். தற்போது பெரிய பண்கீர்கள் என்று கூறுமுடியாவிட்டாலும் அவன் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறான். ரத்தம் கொட்டும் நெற்றியோடு விழுவின் வீட்டை விட்டு அவன் ஒடியபோது, அவனுடைய ஏழ்மையான சக் கிராமத் தவர்கள் அவனுக்கு ஒரு சூடிசை போட உதவி செய்தார்கள். அங்கு அவன் குசெங்கை மணந்துகொண்டாள். அடுத்தான் குசெங் சிறு எடுப்பி வேலைகளைச் செய்ய குழுவான் மீண்டும் பிச்சை எடுக்கச் சென்றான். சொந்த வீடொன்றை உற்படுத்திக் கொண்டதில் அவன் அக எகிழ்ந்தாள். 1947 ம் ஆண்டு இந்தக் கிராமம் விடுதலை பெற்றபோது அவனுர் விவசாயிகள், விழுவோடு தங்கள் “கணக்குகளை நேராகிக்கொண்டார்கள்.” விவசாயிகள் சங்கத் தலைவர் - தற்போது கிராமக் கம்பூனிட் கட்சித் தலைவர் - குசெங்கையும் குழுவானையும் விழுவின் வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டு “இன்றிலீருந்து இந்தேடு உங்களுக்குச் சொந்தமானது. இதை நீங்கள் உங்கள் ரத்தத்தாலும் வியர்வையாலும் உங்களுக்குச் சொந்தமாக்கி இருக்கிறீர்கள்.” இது உங்களுக்கும் உங்கள் பிள்ளை மூருக்கும், உங்கள் பேரூப் பிள்ளைகளுக்கும் தொடர்ந்து சொந்தமாய் இருந்துவரும்.

குழுவான் அந்த வீட்டின் கறுப்பு வாசல் கதவைப் பிடித்துக் கொண்டு அழுதாள். அன்றலிருந்து ஒரு காலமும் அவனுக்குப் புலப்படவில்லை. நிலமை மிக ஆபத்தாக இருந்த கால கட்டத்தினும் தனது வீடு தன்னிடம் இருந்து எடுக்கப்படும் என்று அவன் நினைக்கவில்லை. 1948-ல் கோயின்டாங் விடுதலை செய்யப்பட்ட சில முக்கிய பிராந்தியங்களை தாக்கியபோது அதையடுத்து நிலப்பிரபுக்களின் “வீடு திரும்பும்” படை கிராமத்துக்குத் திரும்பியபோது பயந்தபோன கிராமத்து மக்கள், முன்பு லீவிடம் பெற்ற அனைத்தையும் திருப்பிக்கொடுத்தபோதும் குழுவான் எதையும் திருப்பிக்கொடுக்கவில்லை. விழு ஜின்கய் தந்திராக் காரணமாக எதுவும் அவசரப்பட்டு அவன் மீது

தடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. கோமின்டால் துருப்புக்கள் சிறையின் பிரதான மண்ணிலிருந்து வெளியேறியபோது விழுவும் அவனது மகனும் முதலில் நாய்வான் சென்று அங்கிருந்து பின்பு வெளிநாடு சென்றுவிட்டனர். மீண்டும் 1962ல் கரையேரப் பிராந்தியங்களுக்கு கோமின்டால் கட்சி சிறிய ஆயுதப் பட்டினக் குழுக்களை அனுப்பி, அவர்களுக்கு தொல்லை கொடுத்தபோது கு செங் மீண்டும் கலவரமுற்றார். ஆனால் குழுவான் அதற்குப் பயப்படவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சியை யாராலும் அங்குக்கழுதியாது என்ற அவன் நம்பினான்.

தற்போது எல்லா நிலப்பிரபுக்களும். பணக்கார விசாயிகளும் மீண்டும் தராதரப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். முன்பு பேரவல்லசது இப்போது அனைவரும் ஒரே தரமாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இது நியாயமானதே. ஏனென்றால் அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக, நசக்கப்பட்டிருந்தார்கள் அவர்களில் பலர் புதிய அத்தியாயங்களைத் திறந்துகொடுக்கின்றார்கள். ஆனால் அதிகாரி கண் அவரது மனதி என்ன நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிவிரு கா இவர் இந்தக் குறிப்புகளைப் பெற்றார்!

குழுவான் தலை மிகவும் குடாகவும் பாரமாகவும் இருப்பதை உணர்ந்தாள். கிணற்றநாகே போவதை விடுத் துறையில் போய் படுக்கையில் வீழிந்தாள். “ஒரு வைதியரிடம் அனுப்பவா? பின் குப் தயாரித்துத் தரவா?” என்று கு செங் கேட்டதற்கு “என் இதைப் பெறிதுபடுத்து விரீர்கள்? தலையைக் கொஞ்சம் தேய்த்து விடுங்கள். என்று குழுவான் பதிலளித்தான். கு செங் அவனது நெற்றியில் தனது பெருவிரல்களை வைத்து தேய்க்கலானா?

அன்று பின்நேரம், கட்சி செயலாளர் வீடு திருப்பியபோது, அவரிடம் குழுவான் கேட்டாள். “மீண்டும் பழைய முறைக்கு நாடு திரும்புவது உண்மையா?”

“உன்னைப் போன்ற ஒரு உறுதியான ஆள் இப்படிஒரு கேள்வியைக் கேட்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.” அவர் ஒரு புன்சிரிப்போடு பதிலளித்தார்.

கு செங் தொடர்ந்தார்! “குழுவான் சொல்வது சரி அரசியல் காற்று மீண்டும் பணக்காரர் சக்தியுள்ளவர் பக்கம் வீசுமாப் போவத் தெரிகின்றது.”

“மடத்தாமாகப் பேசுவதே கு செங் இத்தான் கம்யூனிஸ்ட் நாடு என்பதை மறந்துவிடாதே!”

“பணிப்பாளர் கன் போன்ற கம்யூனிஸ்ட்டுகளிடம் எனக்கு எவ்வித மரியாதையும் இல்லை.”

“அப்படியானால், அவருடன் நீ என் விவசிக்கவில்லை கு செங்”

குழுவான் தனது கணவனை உற்றுப்பார்த்துவிட்டு, “அவர் மிகவும் பயந்த சுபாவமானவர் அதுதான் அவர் பேசவில்லை.”

கு செங் அவமானத்தால் தலைதுவிற்க போது கட்சிசெயலாளர் திரித்தார்.

குழுவான் தொடர்ந்தாள், “ஆனால் கன் இங்கு கட்சி அதிகாரியாகவே இங்கு வந்தார்.”

“நீ சொல்வதில் விஷயம் இருக்கிறது. அவரைப்போன்ற தகுதியற்ற கம்யூனிஸ்ட்டுக்கால் கட்சியின் மரியாதை மிகவும் பலவறீனப்பட்டு வருகின்றது. முன்பு போன்றுமக்கள் கூறிப்பாது எதையும் உறுதியாக நம்புகிறார்கள் இல்லை. என்னும், அவரைப் போன்றவர்களும், அரசியல் காற்றுக்கு ஏற்றமாதிரி எப்படித் தங்கள் ‘படகுகளை’ ஓட்டாகாம் என்று தான் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தத்தான் தங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பாரவிப்பார்கள். இவர்கள் ஒருவரும் நல்லவர்களில்லை. இவர்கள் சொல்வதையோ செய்வதையோ கொண்டு நாம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை எடுத்தபோதக் கூடாது. நான் சொல்வது சரிதானே கு செங்?”

[4]

அந்தக் கிணற்றுக்கு அருகே தலைமோகப் போடப்பட்ட
இறு சமைதாக்கி (RARROW) வண்டி சிடந்தது. அதன்
உருளிகள்தான் கிணற்றிவிருந்து சூசெங் குடும்பத்தார் கல்
நிரப்பப்பட்டு கண்களை வெளியே எடுக்க உதவியது. குழு
வான் “ஓன்று, இரண்டு இமு!” என்றும் அவர்கள் ஒரு
மித்து இழுத்தார்கள்.

விட்டு முற்றம் காலைச்சூரிய ஓளியில் குளித்துக்கொண்டு
நீந்தது. பன்றிகள் தங்கள் வயிறு நிறைய சாப்பிட்டுவிட்டு
கொட்டியில் சுவரில் உடலை உராய்ந்துகொண்டு நின்றன. ஒரு பெரிய சேவல் கூவிக்கொண்டிருந்தது - தனது தலையை
நிமிர்த்தியபடி காற்று வீசியபோது அந்தக் குடிசையின் கூரை
மீது இருந்த பூசனீச் செடிகளில் இருந்து பணித்துவிக்கு
சிதறி நிலத்தில் வீழ்ந்தன. சூரிய வெளிச்சத்தின் பொற்கிர
ணங்கள் பட்டு தானியங்கள் ஜோவித்தன;

வெறும் கூடையை கிணற்றின் பள்ளத்துக்கு அனுப்பிய
போது தனது நெற்றியில் நிறைந்திருந்த வியர்வையை
தடைத்துவிட்டுக்கொண்டு தனக்குள் முனைமுனைத்தான்.

“முப்பது வருடங்கள் கடந்துவிட்டன. அவர் இப்போது
மிக முதியவராகத் தோற்றமலிப்பார்.”

“அவர் நாய் வருடத்தில் பிறந்தவர். அவர் இப்போது
71 வயதினராக இருக்கவேண்டும்.” சூசெங் பதிலளித்தார்.

“நான் அவரைப் பார்க்கும்போது அவரை என்னுல்
அண்டவாளம் காணமுடியாமல் இருக்கலாம்.”

“யப்பானில் அவர் திரும்பவும் திருமணம் செய்து
விட்டாரா?”

“நான் கோவிப்பட்டங்களில் அவர் திருமணம் செய்ய
வில்லை.”

கு செங் தொடர்ந்தார்! “குழுவான் சொல்வது சரி அராயில் காற்று மின்சூம் பணக்காரர் சக்தியுள்ளவர் பக்கம் விக்மாப் போலத் தெரிகின்றது.”

“மடத்தணமாகப் பேசாதே கு செங்! இது ஒரு கம்யூ
னிஸ்ட் நாடு என்பதை மறந்துவிடாதே!”

“பணிப்பாளி சன் போன்ற கம்யூனிஸ்ட்டுகளிடம்
ஊக்கு எவ்வித மரியாதையும் இல்லை.”

“அப்படியானால் அவருடன் நீ ஏன் விவரிக்கவில்லை
கு செங்.”

குழுவான் தனது கணவனை உற்றப்பார்த்துவிட்டு, “அவர்
மிகவும் பயந்த சபாவமானவர் அதுதான் அவர் பேசவில்லை.”

கு செங் அவமானத்தால் தலைதுணிந்த போது கட்சிசெய்
வராளர் சிரித்தார்.

குழுவான் தொடர்ந்தாள், “ஆனால் சன் இங்கு கட்சி
நடிகாரியாகவே இங்கு வந்தார்.”

“நீ சொல்வதில் விஷயம் இருக்கிறது. அவரைப்போன்ற
தாக்கியற்ற கம்யூனிஸ்ட்டுக்களால் கட்சியின் மரியாதை
படிம் பலவீனப்பட்டு வருகின்றது. முன்பு போன்றுமக்கள்
தழப்போது எதையும் உறுதியாக நம்புகிறார்கள் இல்லை.
கன்னும், அவரைப் போன்றவர்களும், அரசியல் காற்றுக்கு
ஈன்னும், அவரைப் போன்றவர்களும், அரசியல் காற்றுக்கு
ஈன்னும் தான் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களைக்
கொடுமைப்படுத்தத்தான் தங்களுடைய அதிகாரத்தைப்
பாவிப்பார்கள். இவர்கள் ஒருவரும் நல்லவர்களில்லை.
இவர்கள் சொல்வதையோ செய்வதையோ கொண்டு நாம்
குழுவான் சொல்வதையோ செய்வதையோ கொண்டு நாம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை எட்டபோடக் கூடாது: நான் சொல்
வது சரிதானே கு செங்.”

அந்தக் கிணற்றுக்கு அருகே தலைகீழாகப் போடப்பட்ட சிறு சுமைதூக்கி (RARROW) வண்டி சிடந்தது. அதன் உருளிகள்தான் கிணற்றிலிருந்து குசெங் குடும்பத்தார் கல் நிரப்பிப்பட்ட கூடைகளை வெளியே எடுக்க உதவியது. குழாயிக் “ஓன்று, இரண்டு இமு!” என்றால் அவர்கள் ஒரு மித்து இழுத்தார்கள்.

வீட்டு முற்றம் காலைச்சூரிய ஒளியில் குளித்துக்கொண்டு அந்தது. பன்றிகள் தங்கள் வயிறு நிறைய காப்பிட்டுவிட்டு கொட்டில் கவரில் உடலை உராய்ந்துகொண்டு நின்றன. ஒரு பெரிய சேவல் கூவிக்கொண்டிருந்தது - தனது தலையை நிபிரித்தியபடி காற்று விசியபோது அந்தக் குடிசையின் கரை மீது இருந்த பூசாயிச் செடிகளில் இருந்து பளித்துவிக்க சிதறி நிலத்தில் வீழ்ந்தன. குரிய வெளிச்சத்தின் பொற்கிரணங்கள் பட்டு தானியங்கள் தோலித்தனா

வெறும் கூடையை கிணற்றின் பளளத்துக்கு அலைப்பிய போது தனது நெற்றியில் நிறைந்திருந்த வியரிவையை துடைத்துவிட்டுக்கொண்டு தனக்குள் மூன்றுமுழுத்தாா.

“முப்பது வருடங்கள் கடந்துவிட்டன. அவர் இப்போது மிக முதியவராகத் தோற்றமலிப்பார்.”

“அவர் நாய் வருடத்தில் பிறந்தவர். அவர் இப்போது 71 வயதினராக இருக்கவேண்டும்.” குசெங் பதிலளித்தார்.

“நான் அவரைப் பார்க்கும்போது அவரை என்னுல் அடையாளம் காணமுடியாமல் இருக்கலாம்.”

“யப்பானில் அவர் திரும்பவும் திருமணம் செய்து விட்டாரா?”

“நான் கேள்விப்பட்டாரையில் அவர் திருமணம் செய்யவில்லை.”

“அவர் ஏன் அங்குள்ள வசதியான வாழ்க்கையை விட்டு இங்கு வந்திருக்கிறார்? தனது சொத்துக்களை மீளப் பெறவா? - செயலாளர் சாங் சொன்னார் அவர் கம்மா ஹாரப் பார்க்கத்தான் வந்திருப்பதாக. இதை தீர்ம்புஷ்டுயா?”

“ஒருவருடைய தாய்நாட்டை விட்டு ஒருவர் பிரிவது மிவெம் காட்டமான காரியம். அவர் இவ்விடத்தை விட்டுச் சென்றபோது விமமி அழுத்தத் நமது அயவைர்கள் பார்த்திருக்கிறார்கள். பாவும் அந்த மனிதன்.”

“எங்கள் தீ எதுவகைப் பரிதாழும் காட்டாத அத்தமனினின் மீது நீ என் பச்சாதாப்பாடுகின்றோய்” குசெங் ஆத்திரப்பட்டார்.

“இவை எல்லாம் இறந்தால், நடந்துமுடிந்த செயல்கள். நடந்துமுடிந்தவைகள் ஏன் நடந்துமுடிந்தவைகளாகவே இருக்கக் கூடாது?”

கிணறு தோண்டுதலினீர் முன்னேற்றம் பற்றி அவைப் போது மேலும் செய்திகள் வந்து கொண்டிருந்தன, ‘‘ஈரவிப் பாள மண்பகுதி வந்து விட்டது. தன்னீர் தந்போது சுரக்கின்றது.’’

முன்று நாள் கடுமையான உழைப்புக்குப் பின்டு, கிணறு மாற்றது அடி ஆழம் தோண்டப்பட்டு விட்டது;

9 மணிக்கு ஒரு கார் எஞ்சின் சத்தம் கேட்டது. குசெங் கலவரப்பட்டவராய் “இதோ அவர் வந்து விட்டார்” என்று ரகசியமாகக் கூறினார்.

குழலாக் கிறது சிந்தித்து விட்டுப் பிறகு சொன்னால், “சின்வில்வாயின் அப்பா, நீங்கள் போய்க்கத்தமான உடையை மாற்றிக் கொள்ளுவிகள். உடைகள் படுகையின் மெத்ததையின் கீழ்உள்ளது. ‘‘அவர் சென்றதும் அவன் தனதுகளிடம் சொன்னான்.’’ உனது கைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு போடி

கட்டியபோது நானும் ஒரு கிணறு தொண்டத்தான் விரும் பினேன் ஆனால் அது ஏழைக்குடும்பத்துக்குத் துரதிய் டத்தைக் கொண்டுவரும் என்ற பயத்தால் எனது மனத்தை மாற்றிக்கொண்டேன்.” அவரது பழைய மூடநம்பிக்கையை இட்டு தற்போது அவர் சிரித்தார்.

“தண்ணீர், தண்ணீர்” கிணற்றுக்குள் இருந்து சத்தம் கேட்டது.

குழலான் கை தட்டியபடி கிணற்றருகே ஒடினேன்; கிணற்றை உள்நோக்கிப் பார்த்தவாரே “அதிகம் நீர் வரு கிணற்றா?” என்று கேட்டாள்.

“ஆம் ஒரு சிறிய துவாரத்தால் அது வந்துகொண்டிருக்கிறது!” குழலான் திருப்பி தனது கணவனிடம் ஒது தண்ணீர்க் குடுவை ஒன்றைக் கொண்டு அழுமாறு பணித்தாள்.

அந்தக் குடுவையை ஒரு கூடையில் போட்டு அதை குசெங் கிணற்றுக்குள் இறக்கினார். அதை அவர் மீண்டும் இழுத்தபோது அந்தக் குடுவையில் நீர் நிறைந்திருந்தது.

கிணறுவிவாயின் அம்மா! இதைக் குடித்துப்பார்-நல்ல தண்ணீரா உப்புத்தண்ணீரா என்று பார்.

குழலான் அத்தக் குடுவையை எடுத்துச் சென்று, விழு விடம் கொடுத்தாள். “உங்களுடைய கிராமத்துத் தண்ணீரைத் தயவு செய்து கணவத்துப் பாருங்கள்”

விழு உணர்ச்சிசெப்பட்டார் ஆனால் அந்தக்குடுவையை வாங்கத் துணியிலிலை.

“குடியுங்கள், சிறிது நேரம்கழித்து நாம் வேண்டியதளை குஷ்க்கலாம்” குழலான் வற்புறுத்தினான்.

“குடியுங்கள், நீங்கள் எங்களுடைய விருந்தாள்” ஆ, செங்கும் சேர்ந்து கொண்டார்.

விழு தனது நடுங்கும் கரங்களில் அத்தத் தண்ணீர் குடுவையை எடுத்துக் குடிக்க ஆரம்பித்தார். தண்ணீரில் உள்ள துசி படிவதற்கு முன்பே அவர், அரைக் கண்களை மூடியபடி ரசித்துக் குடித்தார்.

“இனிமையாக இருக்கிறதா?” குசெங் கேட்டார்.

விழு டீன்டும் குடுவையைத் தனது வாய்நூகே கொண்டு சென்று மேலும் இரண்டு மூடக்குத் தண்ணீர் குடித்தார். அவரது கண்களில் இருந்து ஆசந்தக் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

குழலானின் கண்களும் கண்ணீரால் நிறைந்தன. அவள் சிறாவாக அங்கிருந்து அகண்டுள்ள ஶ

“அவர் என் அங்குள்ள வசதியான வாழ்க்கையை விட்டு இங்கு வந்திருக்கிறார்? தனது சொத்துக்களை மீளப் பெறவா? - செயலாளர் சாங் சொன்னார் அவர் சும்மா சென்ற பார்க்கத்தான் வந்திருப்பதாக. இதை நீ ஹாரைப் பார்க்கத்தான் வந்திருப்பதாக. இதை நீ நம்புகிறுயா?”

“ஒருவருடைய தாய்நாட்டை விட்டு ஒருவர் பிரிவது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். அவர் இவ்விடத்தை விட்டுச் சென்றபோது விம்மி அழுத்தை நமது அயலவர்கள் பார்த் திருக்கிறார்கள். பாவம் அந்த பாளிதன்.”

“எங்கள்மீது எதுவகைப் பரிதாபமும் காட்டாத அந்த மனிதனின் மீது நீ என் பச்சாதாபப்படுகின்றாய்” குசெங் ஆத்திரப்பட்டார்.

“இவை எல்லாம் இறந்தகால, நடந்துமுடிந்த செயல்கள். நடந்துமுடிந்தவைகள் என் நடந்துமுடிந்தவைகளாகவே இருக்கக் கூடாது?”

கிணறு தோண்டிதலின் முன்னேற்றும் பற்றி அவ்வப்போது மேலும் செய்திகள் வந்து கொண்டிருந்தன, “சரிலிப் பாரி மன்பகுதி வாழு விட்டது. தண்ணீர் தந்போது சுரக்குமுறை.”

முன்று நாள் கடுமையான உழைப்புக்குப் பின்பு, கிணறு முங்கு அடி ஆழம் தோண்டப்பட்டு விட்டது.

9 மணிக்கு ஒரு கார் எஞ்சின் சத்தம் கேட்டது. குசெங் கலவாப்பட்டவராய் “இதோ அவர் வந்து விட்டார்” என்று சொல்லியமாகக் கூறினார்.

குழலான் சிறிது சிந்தித்து விட்டுப் பிறகு சொன்னான், “உள்ளவிவாயின் அப்பா, நீங்கள் போய்க்கத்தமான உடையை மாற்றிக் கொள்ளுயிகள். உடைகள் படுகையில் மெத்தை பரின் கீழ்உள்ளது. “அவரி சென்றதும் அவளி தனதுமகனிடம் சொல்லுன்.” உனது கைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு போய் சொல்லுன்.

கட்டியபோது நானும் ஒரு கிணறு தோண்டத்தான் விரும் பினேன் ஆனால் அது ஏழைக்குடும்பத்துக்குத் துரதிஷ் டத்தைக் கொண்டுவரும் என்ற பயத்தால் எனது மனத்தை மாற்றிக்கொண்டேன்.' அவரது பழைய மூடநம்பிக்கையை இட்டி தற்போது அவர் சிரித்தார்.

"தண்ணீர், தண்ணீர்" கிணற்றுக்குள் இருந்து சுத்தம் கேட்டது.

குழலாங் கை தட்டியபடி கிணற்றறஞ்சே ஒடினான் கிணற்றை உள்ளோக்கிப் பார்த்தவாறே "அதிகம் நீர் வருகின்றதா?" என்று கேட்டான்.

"ஆம் ஒரு சிறிய துவாரத்தாக் அது வந்துகொண்டிருக்கிறது" குழலான் திருப்பி தனது எணவனிடம் ஒரு தண்ணீர்க் குடுவை ஒன்றைக் கொண்டு வருமாறு பணித்தான்.

அந்தக் குடுவையை ஒரு கலையில் போட்டு அதை குசெங் கிணற்றுக்குள் இருக்கினார். அதை அவர் மீண்டும் இருத்தபோது அந்தக் குடுவையில் நீர் நிறைந்திருந்தது.

கிணறுவிவாயின் அம்மா! இதைக் குடித்துப்பார் நல்ல தண்ணீரை உப்புத்தண்ணீரா என்று பார்.

குழலான் அந்தக் குடுவையை எடுத்துச் சென்று, விழுவிடம் கொடுத்தான் "உங்களுடைய கிராமத்துத் தண்ணீரைத் தயவு செய்து கைவத்துப் பாருங்கள்"

விழு உணர்ச்சிவசப்பட்டார் அனால் அந்தக்குடுவையை வாங்கத் துணியில்லை.

"குடியுங்கள், சிறிது நேரம்கழித்து நாம் வேண்டிய அளவு குடிக்கலாம்" குழலான் வற்புறுத்தினான்.

"குடியுங்கள், நீங்கள் எங்களுடைய விருந்தாளி" கு செங்கும் சேர்ந்து கொண்டார்.

விழு தனது நடுங்கும் கரங்களில் அத்தத் தண்ணீர் குடுவையை எடுத்துக் குடிக்க ஆரம்பித்தார். தண்ணீரில் உள்ள தாசி படிவதற்கு முன்பே அவர், அனரக் கண்களை மூடியபடி ரசித்துக் குடித்தார்.

"இனிமைவாக இருக்கிறதா?" கு செங் கேட்டார்.

விழு மீண்டும் குடுவையைத் தனது வரயஞ்சே கொண்டு சென்று மேற்கூம் இரண்டு மூட்க்குத் தண்ணீர் குடித்தார். அவரது கண்களில் இருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

குழலானின் கண்களும் கண்ணீரால் நிறைந்தன. அவள் விரைவாக அங்கிருந்து அகன்றாள். ☆

அடுத்த வெளியீடு

நாளைய நாயகி

[பெண்கள் விடுதலை பற்றிய கவிதை]

எங்கள் சமூதயின் எதையிலே தான்
மானுடக் கணத்தே பிறக்கிறது.
ஆனால் இந்த சமூக அமைப்பு
நாங்கள் மனதிலிருந்துமே மறுக்கிறது.

நாம் வெறிக்குந் திவிபோடும் சமூதப்பிரச்சனை... மாய்
எங்கள் காலமெல்லாம் கழிகிறது;
வியாபாரத்துக்கு இடப்படும் வினம்பரங்களில்
எங்கள் கலாச்சாரக் 'கற்பு' கழிகிறது.

நான் வெளியீட்டுக்காம்
யாற்பொன்றாம்.

மீண்டும் 5-0-0